

ikke i dag i tilstrækkelig grad. Det er dyr, der lever på en anden måde. Det er ikke solitære dyr, det er dyr, der lever sammen og derfor har en anden adfærd og derfor bedre kan klare det.

Lad mig så lige også sige om forslaget om dyreforsøg: Det er også problematisk, for hvis man helt forbyder dyreforsøg i nogle af de sammenhænge, så havner vi let i en situation, hvor man sjusker med den definitive test på noget, hvor man godt kan stå med en række produkter, som har været testet inden. Så kan man spørge: Kan man så ikke nøjes med at bruge dem, og så lad det være det? Det burde man kunne. Men når man bringer de der produkter sammen på en ny måde, så sker der noget nyt, og der kan det altså være nødvendigt, at man så har en test til sidst.

Men stillede vi tilstrækkelig skrappe krav – det har vi forsøgt nogle gange – om, at der skal testes in vitro, så skal man virkelig sikre sig, sådan at når man kommer frem til, at stoffet skal i øjet på en kanin, så er kaninen ligeglad. Det skulle jo gerne være meningen, at det ikke generer den, og det er den dobbelthed, vi skal have ind i det.

I USA kan man gøre det på en anden måde, for der har man en produktbeskyttelseslov, som gør, at der lander en hel jumbojet med advokater, hvis der er en, der kommer til skade ved et produkt, der ikke er gennemtestet. Der vil det jo være anderledes i Europa, fordi vi har en anden produktbeskyttelseslov.

Det er nogle af de ting, der er lidt bøvlede ved det her med dyreforsøgene, men jeg synes, vi har gode forslag liggende til revision af dyreforsøgsloven. Der er også kommet et godt indspil nu igen fra Dyrenes Beskyttelse, så en af måderne er, at vi kan kigge på det.

Det vil sige, at SF jo er helt med på de ting, som vi har arbejdet med tidligere: transport af dyr til slagtning, kyllingerne osv., og så ser vi altså frem til, at den entusiasme, der er der nu, kan få den styrke, som den skal have, når vi får sagen til gennemarbejdning i forbindelse med høringen til efteråret. For det er en ynk, og det er pinligt, det her.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er jo et meget sympatisk forslag, Enhedslisten fremlægger her, men det lider jo nok sådan cirka samme skæbne som smedens kat. Den

døde af tak, det her dør af sympati, og så bliver der ikke mere ud af det.

Alle ordførere har jo mødt det med sympati, men det viser sig, at der faktisk kun sådan er et par pinde, de rigtig kan gå ind for. Det er noget med transport af dyr. Det kan vi bestemt også gå ind for at gøre noget ved. Så er der noget med forsøgsdyr og måske det der med systematiske drab på nyfødte produktionsdyr. Det er de tre pinde, man sådan virkelig kan gøre noget ved, fordi det måske ikke koster for meget. Det er jo sådan, vi er, dobbeltmoraliske.

Kl. 19.40

De argumenter, som vi andre har imod de her forslag, er jo ikke argumenter, som hr. Albrechtsen accepterer. Det har jeg egentlig stor respekt for, for hr. Albrechtsen vil jo et helt andet samfund, og hvis de her 10 pinde skulle gennemføres efter pålydende, så ville det give et helt andet samfund. Det ville give mange økonomiske tab for dansk erhvervsliv, det ville koste masser af arbejdspladser, det ville betyde, at vores animalske produktion langt hen ad vejen ville flytte til udlandet, og så skulle vi jo købe de samme produkter fra udlandet, fordi vi er medlem af EU og har åbne grænser – det accepterer hr. Keld Albrechtsen heller ikke – og det ville altså betyde, at vi så ville komme til at give en meget, meget højere pris for fødevarer.

Det er også helt fair, hvis det er det, man vil. Jeg beskriver bare, for ikke bare at snakke hr. Keld Albrechtsen efter munden, hvad konsekvenserne er af det her. Jeg har stor respekt for hr. Keld Albrechtsens holdninger, men vi er ikke villige til at gå så langt. Det må vi nok konstatere at vi ikke er.

Man kan finde andre løsninger på mange af de problemer her, men det vil være nødvendigt at lægge produktionen fuldstændig om. Sådan noget som halekupering af grise bliver så forsvaret af nogle af ordførerne og fra ministerens side med, at det faktisk er for grisenes egen skyld. Det er for, at de ikke skal bide hinanden. Men det holder jo ikke, for kendsgerningen er, at hvis grisene var opstaldet på en anden måde, så bed de måske ikke i hinandens haler, og så behøvede man altså heller ikke at kupere dem. Det tror jeg nok er den rigtige sandhed. I naturen er de her dyr jo heller ikke gode ved hinanden, det hører også med i vurderingen af det her.

Så jeg synes, at man skal gøre noget ved nogle af tingene eller måske noget ved alle tingene, men at føre det igennem, som det er beskrevet her, vil virkelig medføre en regning til samfun-